

249609

ห้องสมุดงานวิจัย สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ

249609

การตั้งพักราชการและการตั้งให้ออกจากราชการไว้ก่อนตามพระราชบัญญัติ
ตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. 2547 ศึกษากรณีข้าราชการตำรวจต่อหาว่า
กระทำความผิดอาญาหรือถูกฟ้องคดีอาญา

ร้อยตำรวจเอกสำราญ มงคลแก้ว

วิทยานิพนธ์เสนอต่อมหาวิทยาลัยรามคำแหง
เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
นิติศาสตรมหาบัณฑิต
ปีการศึกษา 2553

600254047

ห้องสมุดงานวิจัย สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ

249609

การสั่งพักราชการและการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนตามพระราชบัญญัติ
ตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. 2547 ศึกษากรณีข้าราชการตำรวจต้องหาว่า
กระทำความผิดอาญาหรือถูกฟ้องคดีอาญา

ร้อยตำรวจเอกสำราญ มงคลแก้ว

วิทยานิพนธ์เสนอต่อมหาวิทยาลัยรามคำแหง
เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
นิติศาสตรมหาบัณฑิต
ปีการศึกษา 2553
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยรามคำแหง

**THE ORDER FOR SUSPENSION FROM OFFICIAL DUTIES AND THE
ORDER FOR TEMPORARY DISMISSAL FROM OFFICIAL POSTS IN
COMPLIANCE WITH THE ROYAL THAI POLICE ACT B.E. 2547 (2004):
A CASE STUDY OF POLICE OFFICERS HAVING ALLEGEDLY
COMMITTED CRIMINAL OFFENCES OR HAVING BEEN
PROSECUTED IN CRIMINAL CASES**

POL. CAPT. SAMRAN MONGKHOLKAEW

**A THESIS PRESENTED TO RAMKHAMHAENG UNIVERSITY
IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE REQUIREMENTS
FOR THE DEGREE OF MASTER OF LAWS**

2010

COPYRIGHTED BY RAMKHAMHAENG UNIVERSITY

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ การสังพัทธการและการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนตาม
พระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. 2547 ศึกษากรณี
ข้าราชการตำรวจต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา
หรือถูกฟ้องคดีอาญา

ชื่อผู้เขียน ร้อยตำรวจเอกสำราญ มงคลแก้ว

สาขาวิชา นิติศาสตร์

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

รองศาสตราจารย์ ดร. สมชัย ศิริสมบูรณ์เวช ประธานกรรมการ
พลตำรวจตรีปัญญา เอ่งฉ้วน

มหาวิทยาลัยรามคำแหงอนุมัติให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาโทนิติศาสตร์

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

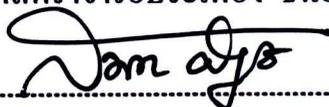
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิมล พุทธิพิธ)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์ประเทือง ธนียผล)

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร. สมชัย ศิริสมบูรณ์เวช)

กรรมการ

(พลตำรวจตรีปัญญา เอ่งฉ้วน)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พันตำรวจเอกสุรเชษฐ ชีรวินิจ)

กรรมการ

(อาจารย์ ดร. ประสาท พงษ์สุวรรณ)

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ การสั่งพักราชการและการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนตามพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. 2547 ศึกษากรณีข้าราชการตำรวจต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาหรือถูกฟ้องคดีอาญา

ชื่อผู้เขียน ร้อยตำรวจเอกสำราญ มงคลแก้ว

ชื่อปริญญา นิติศาสตรมหาบัณฑิต

ปีการศึกษา 2553

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

1. รองศาสตราจารย์ ดร. สมชัย ศิริสมบุรณ์เวช ประธานกรรมการ
2. พลตำรวจตรีปัญญา เอ่งฉ้วน

การสั่งพักราชการและการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ตามพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. 2547 มาตรา 95 เป็นมาตรการทางกฎหมายที่ให้ข้าราชการตำรวจหยุดการปฏิบัติหน้าที่อย่างหนึ่งระหว่าง รอฟังผลการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง ซึ่งไม่ใช่การลงโทษทางวินัย แต่เป็นมาตรการทางปกครองที่นำมาใช้ก่อนการลงโทษทางวินัย เพื่อป้องกันมิให้ข้าราชการตำรวจสร้างความเสียหายแก่ทางราชการ ซึ่งการสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนมีหลายกรณีด้วยกัน เฉพาะการสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนกรณีข้าราชการตำรวจต้องหาว่ากระทำความผิดหรือถูกฟ้องคดีอาญานั้น มีปัญหามากเนื่องจากข้าราชการตำรวจเป็นผู้มีอำนาจในการสืบสวนจับกุมผู้กระทำความผิดได้ทั่วราชอาณาจักร เป็นการกระทำที่กระทบสิทธิต่อเนื้อตัว ร่างกายของประชาชน สุ่มเสี่ยงที่จะตกเป็นผู้ต้องหาในคดีอาญาหรือถูกฟ้องในคดีอาญาสูง การดำเนินการสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนกรณีนี้จึงต้องมีความชัดเจนว่าหากคงให้อยู่ในหน้าที่ราชการต่อไปอาจเกิดความเสียหายแก่ราชการถือว่าเป็นกรณีที่เปิดโอกาสให้ผู้บังคับบัญชาใช้ดุลพินิจได้กว้างขวาง ไม่มีการ

รับฟังความคิดเห็นจากผู้บังคับบัญชาชั้นต้นของผู้ถูกดำเนินการทางวินัย ไม่มีกระบวนการพิจารณาถ้อยแถลงก่อนมีการสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน การสั่งการดังกล่าวนี้ผู้บังคับบัญชาจะสั่งได้ต่อเมื่อเมื่อมีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงไว้เท่านั้น บางกรณีทำให้เกิดความเสียหายต่อหน่วยงานของตน ทำให้ไม่สามารถป้องกันความเสียหายที่เกิดขึ้นกับหน่วยงานของตนได้เนื่องจากมีระเบียบขกเว้นไว้ไม่ให้มีการดำเนินการทางวินัยในกรณีข้าราชการตำรวจต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาหรือถูกฟ้องคดีอาญา เนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริตหรือถูกกล่าวหาหรือมีการแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงไว้ในกรณีต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาหรือถูกฟ้องคดีอาญา ซึ่งมีใช้การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง ซึ่งกฎหมายไม่ให้อำนาจสั่งการได้ในกรณีดังกล่าวนี้ และเมื่อมีการสั่งให้ออกจากราชการ ไว้ก่อนในเรื่องหนึ่งไว้ก่อนแล้ว กฎหมายยังให้อำนาจผู้บังคับบัญชาสามารถสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการ ไว้ก่อนอีกได้ เมื่อปรากฏว่า มีการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงขึ้นอีกในภายหลัง ซึ่งทำให้เกิดปัญหาว่าสถานภาพของความเป็นข้าราชการตำรวจในขณะที่ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนในเรื่องหนึ่งไว้ก่อนนั้น ไม่มีความเป็นข้าราชการตำรวจแล้ว แต่กฎหมายยังให้อำนาจผู้บังคับบัญชาดำเนินการได้ ซึ่งขัดต่อหลักการบริหารงานบุคคลที่จะต้องมีความบังคับได้ต่อเมื่อบุคคลนั้นยังดำรงตำแหน่งในหน่วยงานนั้นอยู่ ประกอบกับการสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนกรณีข้าราชการตำรวจต้องหาว่ากระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมนั้น อยู่ในอำนาจของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติซึ่งเป็นหน่วยงานเฉพาะด้านที่รับผิดชอบอยู่แล้ว แต่พระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. 2547 ยังให้อำนาจผู้บังคับบัญชาดำเนินการได้ไปควบคู่กัน ทำให้เกิดความซ้ำซ้อนในการดำเนินการเกิดความไม่เป็นธรรมอาจมีการถ้อยแถลงดำเนินการดังกล่าวได้

จากการศึกษาพบว่า มาตรการในการสั่งพักราชการและสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนกรณีข้าราชการตำรวจต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาหรือถูกฟ้องคดีอาญา

มีความบกพร่องไม่เหมาะสมก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมและไม่เท่าเทียมกันในการใช้
ดุลพินิจในการสั่งการ ไม่มีหลักป้องกันความเสียหายที่จะเกิดต่อราชการ ขาดความ-
ชัดเจนในการปฏิบัติ นอกจากนี้เกิดความซ้ำซ้อนในการดำเนินการทางวินัยระหว่าง
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จึงทำให้เกิดการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม เกิดปัญหาในการ
ปฏิบัติตามกฎหมาย ขาดหลักป้องกันความเสียหายที่จะเกิดขึ้น ทำให้ไม่สามารถนำ
หลักการสั่งพักราชการหรือการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน กรณีข้าราชการตำรวจต้อง
หาว่ากระทำความผิดอาญาหรือถูกฟ้องคดีอาญามาใช้ตามเจตนารมณ์ของกฎหมายได้
จึงควรแก้ไขพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. 2547 มาตรา 95 โดยกำหนดหลักเกณฑ์
วิธีการ ให้มีความชัดเจนเป็นธรรม โดยให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการกลั่นกรองพิจารณา
ก่อน สั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ให้มีการรับฟังความคิดเห็นจาก
ผู้บังคับบัญชาชั้นต้นมาประกอบว่ากรณีดังกล่าวจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่ราชการ
หรือไม่ ให้ผู้บังคับบัญชาสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนเพื่อรอฟังผล
คดีอาญาได้ให้นำวิธีการดังกล่าวมาใช้ได้ต่อเมื่อบุคคลผู้ถูกดำเนินการมีสถานะเป็น
ข้าราชการตำรวจเท่านั้น และต้องไม่เป็นการดำเนินการที่มีความซ้ำซ้อนกับหน่วยงาน
อื่น

The issuing of orders for suspension from official duties or for temporary dismissal from official posts is common. These orders for suspension in cases in which police officers have allegedly committed criminal offences or have been prosecuted in criminal cases pose many problems because police officers are authorized to investigate and arrest suspects or offenders throughout the kingdom. Such actions affect the personal rights of citizens and may pose high risks for police officers who may themselves subsequently become the accused or are prosecuted in criminal cases.

If police officers are allowed to remain on duty in spite of such orders having been issued, it is clear that their agencies may be damaged. Superiors are afforded the opportunity to act on discretion in such cases even without consulting with the immediate superiors of the police officer being subjected to disciplinary proceedings. There is no process for sifting evidence prior to the actual issuing of orders of suspension from official duties or temporary dismissal from an official post. Such an order can only be issued by superiors when members of a committee of inquiry for severe disciplinary cases have been appointed.

In certain cases, the upshot is damage to the officer's agency. There is no way to prevent such damages in view of the regulation that exempts from disciplinary proceedings the police officers who have alleged committed criminal offences or who have been prosecuted in criminal cases brought about by actions performed in good faith when carrying out duties, have been

framed, or when members of a committee have been appointed to investigate the facts in cases in which a police officer has been charged with having committed criminal offences or has been prosecuted in criminal cases. This kind of inquiry is not the same as when the members of a committee have been appointed to conduct a severe disciplinary case investigation.

Furthermore, in such cases, there is no legal authorization for issuing such orders.

When an order for temporary dismissal from an official post has been previously issued, the law authorizes superiors to issue an order for suspension from official duties or an order for temporary dismissal from official posts again when it is apparent that a particular officer has committed offences once again warranting severe disciplinary treatment. However, this poses the problem that the police officer in question no longer has the status of being a police officer upon being temporarily dismissed from an official post. Nevertheless, the law still grants authority to superiors to proceed in this manner even though it violates the personnel administration principle that valid enforcement requires that such a person must be holding his or her position in an agency when disciplinary action is taken. In addition, the order for suspension from official duties or an order for temporary dismissal from an official post in cases in which police officers are alleged to have committed a corruption offence in the course of carrying out duties, committing wrongdoings while holding an official post, or committing wrongdoings while holding a position in the system of legal justice comes under the jurisdiction

or authority of the Office of the National Counter Corruption Commission as the responsible agency. However, the Royal Thai Police Act B.E. 2547 (2004) grants this authority to the superiors of such police officers, thereby enabling them to carry out proceedings simultaneously with the Office of the National Counter Corruption Commission. This *ipso facto* constitutes an overlapping in proceedings. Inasmuch as it would seem to involve double jeopardy, it may well constitute an injustice, especially in cases in which police officers have been framed.

Findings indicate that measures used in issuing orders for suspension from official duties or orders for temporary dismissal from official posts in cases in which police officers are alleged to have committed criminal offences or have been prosecuted in criminal cases are defective and inappropriate, thereby fostering injustice and inequality in some cases in which superiors exercise their powers of discretion. There are no principles that can be used to prevent damages to the agencies concerned. Proceedings are unclear and lack transparency. In addition, there is an overlapping of disciplinary procedures carried out by different agencies. Therefore, unjust and discriminatory proceedings are countenanced.

The law in these circumstances brings practical problems in its wake. The aforementioned principles involved in these cases violate the intent of the law. Therefore, the Royal Thai Police Act B.E. 2547 (2004), Section 95 should be amended through adding clarifying and just criteria and measures in which it is stipulated that a committee be constituted to sift evidence in the

249609

course of deliberating on such cases prior to the issuance of orders of suspension or temporary dismissal. Immediate superiors should testify as to the organizational damage brought about by the actions of police officers in such cases. Superiors should still be allowed to issue orders for suspension or temporary dismissal when they are awaiting the final outcome of criminal case investigations. Such procedures should only be used in cases involving police officers and overlapping of proceedings between agencies should be prohibited.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความกรุณาจาก รองศาสตราจารย์ ดร. สมชัย ศิริสมบูรณ์เวช ประธานกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ พลดำรจตรีปัญญา เอ่งฉ้วน กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ได้ให้คำปรึกษาแนะนำ พร้อมทั้งแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ประเทือง ธนียผล ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พันตำรวจเอกสุรเชษฐ ชีรวินิจ และอาจารย์ ดร. ประสาท พงษ์สุวรรณ ที่กรุณาเป็นกรรมการสอบวิทยานิพนธ์และให้คำปรึกษาแนะนำ ทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จสมบูรณ์ นอกจากนี้ขอขอบพระคุณท่านอาจารย์ผู้สอน และผู้เขียนตำราทาง นิติศาสตร์ทุกท่านที่ทำให้ผู้เขียน ได้ศึกษาและค้นคว้าประกอบการเขียนวิทยานิพนธ์ ฉบับนี้

ขอขอบคุณ นางสาวประภาพรรณ ธนุสนธิ ภริยาของผู้เขียน ผู้เป็นแรงใจและคอยช่วยเหลือมาโดยตลอด รวมทั้งเพื่อนร่วมรุ่นทุกท่านที่คอยช่วยเหลือให้คำแนะนำ ตลอดจนญาติ รุ่นพี่ เพื่อน รุ่นน้อง ตลอดจนผู้บังคับบัญชาของผู้เขียน ที่เป็นกำลังใจ ตลอดระยะเวลาในการศึกษาและทำวิทยานิพนธ์

คุณค่าและประโยชน์อันพึงเกิดจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ขอมอบเป็นเครื่องบูชา พระคุณของ บิดามารดา ครูบาอาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่านด้วยความเคารพ

ร้อยตำรวจเอกสำราญ มงคลแก้ว

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	(4)
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	(7)
กิตติกรรมประกาศ.....	(12)
บทที่	
1 บทนำ.....	1
1. ความเป็นมาและสภาพปัญหา.....	1
2. วัตถุประสงค์ของการศึกษา.....	9
3. สมมติฐานของการศึกษา.....	9
4. ขอบเขตของการศึกษา.....	10
5. วิธีดำเนินการศึกษา.....	10
6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	11
2 แนวความคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยของตำรวจ.....	12
1. แนวความคิดเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย.....	12
1.1 ความหมายของวินัย.....	12
1.2 ความสำคัญของวินัย.....	15
1.3 การดำเนินการทางวินัย.....	17
1.4 ข้อควรคำนึงในการดำเนินการทางวินัย.....	19
1.5 ลักษณะความผิดทางวินัยของตำรวจ.....	20
1.6 โทษทางวินัยของตำรวจ.....	23
2. โทษทางอาญากับโทษทางวินัย.....	24
2.1 วัตถุประสงค์ของการลงโทษทางอาญา.....	25
2.2 รูปแบบของโทษทางอาญา.....	27

บทที่	หน้า
2.3 วัตถุประสงค์ในการลงโทษทางวินัย.....	28
2.4 ความแตกต่างระหว่างโทษทางอาญาและโทษทางวินัย.....	29
3. การดำเนินการทางวินัยของข้าราชการตำรวจ.....	30
3.1 การดำเนินการทางวินัยตามพระราชบัญญัติระเบียบ- ข้าราชการตำรวจ พ.ศ. 2521.....	30
3.1.1 การดำเนินการทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง.....	30
3.1.2 การดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรง.....	32
3.2 การดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการตำรวจตาม พระราชบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. 2547.....	35
3.2.1 การดำเนินการทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง.....	35
3.2.2 การดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรง.....	39
4. อำนาจของฝ่ายปกครองในการออกคำสั่ง.....	42
4.1 อำนาจผูกพัน.....	42
4.2 อำนาจดุลพินิจ.....	43
4.3 การใช้ดุลพินิจโดยชอบด้วยกฎหมาย.....	45
4.4 ลักษณะของดุลพินิจที่ผิดพลาด.....	48
4.5 ผลของดุลพินิจที่ผิดพลาด.....	50
4.4 ลักษณะของดุลพินิจที่ผิดพลาด.....	48
5. การควบคุมฝ่ายปกครอง.....	52
5.1 การควบคุมโดยองค์กรภายในฝ่ายปกครองเอง.....	53
5.2 การควบคุมฝ่ายปกครองโดยองค์กรภายนอกฝ่ายปกครอง.....	55
3 การสั่งพักราชการและการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนกรณีข้าราชการ ตำรวจต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาหรือถูกฟ้องคดีอาญา.....	58
1. การสั่งพักราชการและการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน.....	58

บทที่	หน้า
1.1 ความหมายของการพักราชการและสั่งให้ออกจากราชการ ไว้ก่อน.....	58
1.2 ความแตกต่างระหว่างการสั่งพักราชการกับการสั่งให้ออกจากราชการ ไว้ก่อน.....	59
2. หลักเกณฑ์การสั่งพักราชการและการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน กรณีข้าราชการร้องต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา หรือถูกฟ้องคดีอาญา.....	60
2.1 การสั่งพักราชการและการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนตาม พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. 2521.....	60
2.1.1 ผู้มีอำนาจ.....	60
2.1.2 การสั่งพักราชการ.....	60
2.1.3 การสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน.....	64
2.1.4 สิทธิโต้แย้งคำสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการ ไว้ก่อน.....	67
2.1.5 การควบคุมตรวจสอบการใช้ดุลพินิจโดยศาล.....	69
2.2 การสั่งพักราชการและการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ตามพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. 2547.....	69
2.2.1 ผู้มีอำนาจ.....	69
2.2.2 การสั่งพักราชการ.....	70
2.2.3 การสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน.....	72
2.2.4 สิทธิโต้แย้งคำสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการ ไว้ก่อน.....	74
2.1.5 การควบคุมตรวจสอบการใช้ดุลพินิจโดยศาล.....	74

3. การสั่งพักราชการหรือสั่งพักงานข้าราชการตำรวจพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พ.ศ. 2542.....	75
3.1 ฐานความผิดในการตรวจสอบและระยะเวลาในการตรวจสอบ.....	75
3.2 ข้อห้ามในการดำเนินการตรวจสอบ.....	76
3.3 การไต่สวนข้อเท็จจริง.....	77
3.4 การสั่งพักราชการหรือสั่งพักงานระหว่างไต่สวนข้อเท็จจริง.....	79
3.5 การดำเนินการตามมติคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติกรณีเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย.....	80
3.6 การดำเนินการตามมติคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติกรณีเกี่ยวกับความผิดทางอาญา.....	83
4. การสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญพักราชการและให้ออกจากราชการไว้ก่อนกรณีต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาหรือถูกฟ้องคดีอาญา.....	84
4.1 ผู้มีอำนาจสั่งพักราชการและให้ออกจากราชการไว้ก่อน.....	87
4.2 การสั่งพักราชการกรณีต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาหรือถูกฟ้องคดีอาญา.....	88
4.3 การสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนกรณีต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาหรือถูกฟ้องคดีอาญา.....	90
4.4 ผลของการถูกสั่งพักราชการ.....	92
4.5 ผลของการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน.....	93
4.6 สิทธิโต้แย้งคำสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน....	93
4.7 การควบคุมตรวจสอบการใช้ดุลพินิจโดยศาล.....	94
5. การสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนของข้าราชการตำรวจต่างประเทศ.....	95

บทที่	หน้า
5.1 ประเทศออสเตรเลีย.....	95
5.2 สหราชอาณาจักร.....	96
4 วิเคราะห์ปัญหาเกี่ยวกับการสั่งพักราชการและสั่งให้ออกจากราชการ ไว้ก่อนกรณีข้าราชการตำรวจต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา หรือถูกฟ้องคดีอาญา.....	98
1. ควรมีการรับฟังความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาชั้นต้นว่าถ้าให้คงอยู่ ในหน้าที่ราชการอาจเกิดการเสียหายแก่ราชการหรือไม่.....	99
2. ควรมีการแต่งตั้งคณะกรรมการกลั่นกรองพิจารณาก่อนมีการสั่งพัก ราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนหรือไม่.....	112
2.1 การแต่งตั้งคณะกรรมการกลั่นกรองพิจารณาก่อนสั่งลงโทษ ปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ.....	113
2.2 การแต่งตั้งคณะกรรมการกลั่นกรองพิจารณาก่อนมีการ สั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน.....	114
3. ควรมีการสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนกรณีต้องหา ว่ากระทำความผิดอาญาหรือถูกฟ้องคดีอาญาเพื่อรอฟังผลคดีอาญา โดยไม่จำเป็นต้องดำเนินการทางวินัยไว้ก่อนหรือไม่.....	115
3.1 กรณีข้าราชการตำรวจต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาหรือถูกฟ้อง คดีอาญา เนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต หรือถูกแกล้งกล่าวหา.....	116
3.2 กรณีข้าราชการตำรวจต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาหรือถูกฟ้อง คดีอาญามีใช่การปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริตหรือ ถูกแกล้งกล่าวหาหรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาหรือ ถูกฟ้องคดีอาญาทั่วไป.....	122

บทที่	หน้า
3.3 เปรียบเทียบการสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนข้าราชการพลเรือนกรณีต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาหรือถูกฟ้องคดีอาญา.....	125
4. การกระทำความผิดซ้ำอีกที่ให้อำนาจผู้บังคับบัญชาสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนได้อีกนั้นต้องเป็นการกระทำที่อยู่ในฐานะเป็นข้าราชการอยู่ในขณะนั้นหรือไม่.....	127
5. ควรให้ผู้บังคับบัญชามีอำนาจสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนซ้ำซ้อนกับหน่วยงานเฉพาะด้านหรือไม่.....	132
5.1 การสั่งพักราชการและการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนตามพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. 2547.....	133
5.2 การสั่งพักราชการหรือพักงานตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พ.ศ. 2542.....	137
5 บทสรุปและข้อเสนอแนะ.....	148
1. บทสรุป.....	148
2. ข้อเสนอแนะ.....	152
บรรณานุกรม.....	155
ประวัติผู้เขียน.....	159